

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/267/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516215164
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7516215164.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 28, IČO: 35 763 469, zast. Mgr. Veronikou Navrátilovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 10, proti žalovanému E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P. Z. XX, o zaplatenie 215,06 €, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11Csp/166/2016-33 zo dňa 30.11.2017 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcom rozsahu a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 90,50 € spolu s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 30.3.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 215,06 € spolu s úrokmi z omeškania zo záväzkového právneho vzťahu strán založeného zmluvou o pripojení/poskytovaní verejných služieb č. 4365726 zo dňa 5.5.2015 a dodatkom k tejto zmluve z rovnakého dňa (ďalej tiež len „zmluva“), neoddeliteľnú súčasť ktorej tvoria Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete a aktuálny cenník služieb. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie verejných služieb elektronickej komunikácie žalobcom oproti povinnosti žalovaného platiť za ne dohodnutú cenu. Žalobca tvrdil, že na základe zmluvy poskytoval služby elektronickej komunikácie v rozsahu dohodnutého programu a služieb, pričom žalovaný si svoje povinnosti riadne a včas platiť za poskytnuté služby nespĺnil. Žalovanému boli vystavené faktúry za poskytnuté služby, a to faktúra č. 7503977827 s dátumom splatnosti 25.5.2015 v sume 9,99 €, faktúra č. 7504912244 s dátumom splatnosti 25.6.2015 v sume 5,71 €, faktúra č. 7505878928 s dátumom splatnosti 27.7.2015 v sume 25,51 €, faktúra č. 7506841635 s dátumom splatnosti 25.8.2015 v sume 5,71 € a faktúra č. 7507824345 s dátumom splatnosti 25.9.2015 v sume 43,58 €, ktoré žalovaný riadne a včas nezaplatil. Popri týchto plneniach sa žalobca domáhal tiež zaplatenia zmluvnej pokuty dohodnutej pre prípad porušenia právnej povinnosti žalovaného platiť cenu za poskytnuté služby v priebehu dohodnutej doby viazanosti 24 mesiacov, vyúčtovanej faktúrou č. 7602064958 s dátumom splatnosti 29.3.2016 v sume 124,56 €.

3. Súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a), b), § 12 písm. b), § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a tiež ust. § 51, § 52 ods. 1 až 4 a § 53 ods. 1 až 3, § 53a ods. 1, § 544 ods. 1 až 3, § 545a, § 517 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia

Občianskeho zákonníka v platnom znení, čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie fakturovanej ceny poskytnutej služby, v rozsudku vyšiel zo zistení zodpovedajúcich skutkovému vymedzeniu uplatneného nároku v žalobe, právne posúdil vzťah strán ako záväzkový zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, z ktorého vyvodil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi za poskytnuté služby elektronickej komunikácie vyúčtovanú cenu 90,50 €. Za omeškanie žalovaného s plnením dlžnej sumy 90,50 € súd priznal žalobcovi úroky z omeškania s použitím ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ, vo výške vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 124,56 € s prísl. súd prvej inštancie zamietol ako nedôvodný s poukazom na ust. § 53a ods. 1 OZ, keď zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s odkazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11C/202/2011-61 zo dňa 13.1.2012, ktorým bola zmluvná pokuta v obdobnej právnej veci týkajúca sa dodatku k zmluve o pripojení pod bodom 2.5, obsahovo zhodná s dojednaním v bode 4 dodatku k zmluve o pripojení uzatvorenej medzi stranami sporu, vyslovená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa posúdenia súdu prvej inštancie vyslovenie klauzuly o neprijateľnosti zmluvnej podmienky je postačujúce v jednom právoplatnom súdnom rozhodnutí a jeho dôsledkom je, že dodávateľ (v danom prípade žalobca) nesmie takú neprijateľnú zmluvnú podmienku používať ani uplatňovať na súde nároky z nej vyplývajúce, priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v spore prevažujúci úspech, avšak žiadne trovy si neuplatnil, resp. mu v konaní nevznikli, náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcom rozsahu (II.) a súvisiacom výroku o trovách konania (III.) podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písmen b), f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca rozsudok považuje za arbitrárny, všeobecný a nereflektujúci konkrétne okolnosti daného prípadu. Podľa žalobcu súdnom konaní došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces z toho dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia je nedostatočné a netýka sa predmetu sporu medzi žalobcom a žalovaným. Na podporu svojej argumentácie poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. III.ÚS 311/07 z 24.4.2008, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/6/2009 z 23.9.2009 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/142/2016 z 19.10.2017. Uviedol, že v prípade žalovaného sa jedná o nepoctivého spotrebiteľa, ktorý si neplnil svoju povinnosť riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb, čím vzniklo žalobcovi právo na individuálne a dobrovoľne so žalovaným dojednanú zmluvnú pokutu vo výške, ktorá podľa žalobcu je primeraná. Argumentoval tým, že ochrana by sa mala poskytnúť len poctivému spotrebiteľovi, ktorý sa pri uzatváraní a plnení zmluvy správal čestne, a nie spotrebiteľovi, ktorý si zásadným spôsobom neplnil svoje povinnosti. Tento názor potvrdil aj sudca Ústavného súdu SR Milan L'alík (I.ÚS 547/2012), rovnako tak je vyjadrený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/35/2013 zo dňa 11.3.2014. Súdu prvej inštancie žalobca vytkol, že o nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty rozhodol bez nariadenia pojednávania a tento nárok mu nepriznal bez toho, aby žalobcu upozornil, resp. vyzval na možnosť posudzovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky, čím znemožnil žalobcovi uskutočňovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Napokon namietol, že zmluvnú pokutu vyhlásenú za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Prešov 11C/202/2011-61 z 13.1.2012, nemožno stotožňovať so zmluvnou pokutou uplatnenou žalobou v súdnej veci vzhľadom na odlišný obsah jej dojednaní, keďže zmluvná pokuta bola v minulosti v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostával do konca viazanosti a v dodatku k zmluve uzatvorenej medzi stranami je zmluvná pokuta vyjadrená degresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti.

5. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku (I.) nebol odvolaním napadnutý; v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 1 a contrario CSP, a preto nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal včas podané odvolanie žalobcu (§ 362 CSP), ktoré podala oprávnená osoba (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok a predchádzajúce konanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a zistil, že postupom súdu prvej inštancie bola stranám sporu (žalobcovi) odňatá možnosť konať pred súdom a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že súd nerešpektoval právo strán na riadne, zrozumiteľné a preskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia v napadnutej časti, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, a preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcom rozsahu zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), § 391 ods. 2 CSP a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť základného práva na spravodlivý proces a vylučujúcich svojvoľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť (§ 191 CSP, § 220 ods. 1 CSP). Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto v ust. § 220 ods. 1 CSP zákon určuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejماً jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Zákon vyžaduje, aby súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzil, ktoré skutočnosti boli pre jeho rozhodnutie zásadné, ktoré z nich boli medzi stranami nesporné a aké skutkové závery a na podklade ktorých dôkazov súd urobil vo vzťahu ku skutočnostiam sporným. V odôvodnení rozsudku súd ďalej vysvetlí, aké skutkové zistenia odôvodnili aplikáciu zvolenej právnej normy, podá interpretáciu právnej normy na konkrétne okolnosti prípadu a vyvodí z nej závery o spornom práve či povinnosti strán. Povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia sa vysporiadať tiež s rozhodujúcimi argumentmi strán; z odôvodnenia má pritom podľa právnej praxe vyplývať dôvod, pre ktorý súd prijal či odmietol rozhodujúce argumenty, pričom len konštatovanie nesprávnosti či irelevantnosti argumentácie bez náležitého zdôvodnenia, požiadavku riadneho odôvodnenia nespĺňa. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako záveru, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

10. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a spravodlivý proces vyžaduje, aby súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom sa vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, resp. dal odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 236/2006, II. ÚS 383/2006, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04, II. ÚS 251/04). Dostatočné odôvodnenie rozhodnutia je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Neúplné odôvodnenie totiž znemožňuje sporovej strane, ktorej bola rozhodnutím súdu

spôsobená procesná ujma, posúdiť myšlienkový postup konajúceho súdu vo vzťahu k uplatňovanému nároku a správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia, podať riadny opravný prostriedok, a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný, čo súčasne znamená odňatie možnosti sporovým stranám konať pred súdom a porušenie ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

11. Pokiaľ odôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonné podmienky, dochádza tu k procesnej vade, ktorú ustálená súdna prax považuje za taký postup súdu, ktorým je neúspešnej strane sporu odňatá možnosť konať pred súdom a porušené jej právo na spravodlivé súdne konanie [v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku - nesplnenie procesných podmienok a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces]. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody, alebo obsahuje nezrozumiteľné alebo neúplné dôvody, nemožno tento nedostatok napraviť v konaní pred odvolacím súdom a prichádza do úvahy iba zrušenie takého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v časti zmluvnej pokuty je nepreskúmateľný pre absenciu náležitého a presvedčivého hodnotenia vykonaných dôkazov a nevedenie dostatočných a relevantných dôvodov, ktoré viedli súd k danému rozhodnutiu, a preto z tohto dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie ani nemohlo byť predmetom odvolacieho prieskumu na základe podaného odvolania. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní sa vôbec nezaoberal obsahom dohody o zmluvnej pokute v danej veci, keď v bode 18 odôvodnenia rozsudku v súvislosti s uplatneným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty konštatoval, že zmluvná pokuta bola dojednaná vo výške 150,- € pre prípad nedodržania zmluvných povinností žalovaným a v bodoch 21 a 25 konštatoval, že v obdobnej právnej veci bola zmluvná podmienka, ktorá sa „obsahovo zhoduje s dodatkom k zmluve o pripojení uzatvorenej medzi účastníkmi tohto konania pod bodom 4“, bola právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 11C/202/2011-61 z 13.1.2012 vyslovená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a dodávateľ ju vzhľadom na ust. § 53a ods. 1 OZ nesmie používať a uplatňovať na súde nároky z takejto neprijateľnej podmienky vyplývajúce, priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Súd prvej inštancie však nijako nehodnotil obsah dojednania o zmluvnej pokute v dodatku k zmluve o pripojení uzatvorenej medzi stranami sporu, jej výšku a primeranosť, opomenul posúdiť konkrétne skutkové okolnosti danej veci a záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky - dohody o zmluvnej pokute v posudzovanej veci ani len okrajovo nezrejmil z pohľadu rozhodujúceho spotrebiteľského kritéria, ktorým je primeraná rovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán (§ 53 ods. 1 veta prvá OZ). Rozhodnutie súdu prvej inštancie neobstojí v rovine argumentácie ust. § 53a ods. 1 OZ iba všeobecným záverom o neplatnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute s odkazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11C/202/2011-61 zo dňa 13.1.2012, pretože vychádzajúc z konkrétnych okolností danej veci, predovšetkým z obsahu dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej medzi stranami sporu z 30.4.2015 (bod 3) je zrejmé, že znenie dohody o zmluvnej pokute v posudzovanej veci (vyjadrenej tzv. degresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti až do ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzkov sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynulých z doby viazanosti) nie je totožné s obsahom a významom dohody o zmluvnej pokute, ktorá bola rozhodnutiami iných súdov vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Možno preto konštatovať, že napadnutý rozsudok vo vzťahu k zamietnutiu nároku na zmluvnú pokutu je nepreskúmateľný, čo zakladá ústavnú neudržateľnosť vydaného rozhodnutia v tejto časti a nesprávnosť postupu súdu, ktorým nepochybne znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval procesné práva mu patriace v takej miere, že došlo k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces, pričom uvedené pochybenie nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutom zamietavom výroku vo veci samej a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho úlohou odstrániť nedostatky doterajšieho postupu a rozhodovania, zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad potrebný pre posúdenie platnosti, spotrebiteľskej prijateľnosti a primeranosti dohody o zmluvnej pokute a ďalších podmienok dôvodnosti uplatneného nároku v zrušenej časti a rozhodnutie o ňom (základe nároku) i jeho výške, ako aj vysporiadať sa s podstatnými skutkovými tvrdeniami a

relevantnou argumentáciou strán, a tiež so všetkými skutočnosťami uvedenými v odvolaní a vo veci v zrušenom rozsahu opätovne rozhodnúť. Pri hodnotení rozhodujúcich skutočností a posúdení dôvodnosti nároku v zrušenej časti sa súd prvej inštancie sústreďí na konkrétny obsah dojednania o zmluvnej pokute, jeho určitosti, a tiež aj reálny dopad na vyváženosť posudzovaného právneho vzťahu strán, v záujme dosiahnutia podstaty procesným poriadkom sledovaného cieľa civilného sporového konania, ktorým je ochrana zákonnosti, spotrebiteľské právo nevynímajúc, nie ale ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami porušenia jeho právnych povinností. Pokiaľ pri tomto hodnotení súd dospeje k záveru o neprijateľnosti dohody o zmluvnej pokute, z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyplývať nielen všeobecný právny dôvod, ale tiež konkrétne právne úvahy, ktorými sa v tomto závere riadil a rovnako i skutkové zistenia preukazujúce naplnenie predpokladov právnej normy, z ktorej neprijateľnosť vyvodil. Odvolací súd pre ďalší postup súdu prvej inštancie zároveň poznamenáva, že zmluvná pokuta, a to aj v spotrebiteľských vzťahoch, okrem zabezpečovacej a sankčnej funkcie, plní aj funkciu tzv. paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia právnej povinnosti, a preto predpokladom vzniku nároku na jej zaplatenie je samotné porušenie právnej povinnosti bez ohľadu na výšku porušením právnej povinnosti spôsobenej škody (i výšku dlhu) a bez zreteľa tiež na to, či následkom porušenia povinnosti nejaká škoda vôbec vznikla. To ďalej znamená, že primeranosť výšky zmluvnej pokuty nemožno odvodzovať od škody, ktorá porušením právnej povinnosti skutočne vznikla, ale od jej porovnania s hodnotou a významom zabezpečovanej povinnosti v čase, keď k tomuto zabezpečeniu došlo. V danej veci podľa tvrdení žalobcu základ zmluvnej pokuty (dojednanej v dodatku k zmluve v sume 150,- €), je určený podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy v dobe viazanosti, pričom v prípade prerušenia poskytovania služieb, sa jej výška za každý deň plnenia pomerne znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynulých z doby viazanosti. Pokiaľ teda výška zmluvnej pokuty zodpovedá hodnotovej výhode získanej poskytnutou službou mobilného internetu, oproti výške zabezpečeného záväzku žalovaného 359,80 € sa nejaví byť neprimeranou, a už vôbec nie, pokiaľ sa podľa dĺžky trvania zmluvného vzťahu alikvotne znižuje. V tejto súvislosti podľa odvolacieho súdu nemožno prehliadať ani skutočnosť, že regresívny spôsob dojednania výšky zmluvnej pokuty je bezpochyby reakciou žalobcu na výhrady právnej praxe k tomu, že ním v minulosti uplatňované zmluvné pokuty v nemennej výške nezohľadňovali čas v rámci dohodnutého obdobia viazanosti v zmluvnom vzťahu, počas ktorého spotrebiteľ svoje peňažné záväzky riadne plnil, a ako také zakladali nerovnováhu práv a povinností v právnom vzťahu strán v neprospech spotrebiteľa, resp. neprimerane sankcionovali spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho zmluvných povinností.

14. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP a ustálenými zásadami súdnej praxe tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vypořiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň, aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo zákonom predpísané náležitosti, ale i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého súdneho rozhodnutia.

15. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne zároveň o nároku na náhradu trov konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.